



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Berouně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 21. 12. 2018 samosoudcem JUDr. Jaroslavem Zálejským,

takto:

Obžalovaná

██████████, narozená ██████████ v ██████████, státní příslušnost ██████████
bytem ██████████ adresa pro doručování tamtéž, t.č. osoba samostatně
výdělečně činná,

je vinna, že

v době přesně nezjištěné, avšak od počátku roku 2016 poté co se ██████████ se svojí dcerou ██████████ nastěhovali do bytu v ██████████ obžalovaná ve snaze udržet si kontrolu nad životem své dcery a vnučky soustavně pronásledovala ██████████ způsoby, které vybočují z běžných norem chování, neustále vyhledávala osobní blízkost ██████████, několikrát ji denně kontaktovala mobilním telefonem, dále vyhledávání kontaktu s ██████████ skrz emaily, v nichž se ustavičně dožadovala osobního styku s ██████████ a to i přes sdělení ██████████, že si nepřeje, aby je kontaktovala, jezdila do bytu ██████████, nepřetržitě zvonila u vstupních dveří, dále se dopustila výhrůžek vůči své dceři ██████████ tj. že zařídí aby jí vyhodili ze školy, zařídí, aby jí byla odebrána ██████████ z péče a skutečně u Městského úřadu v Berouně dne 10. 5. 2017 uvedla, že ██████████ svou dceru nezletilou ██████████ týrá, neúměrně trestá, špatně ji stravuje, což se neprokázalo, dále před OS v Berouně se domáhala svěření ██████████ do své péče a chtěla ovládat svoji vnučku ██████████ i v tom směru, kdy ji bude pouštět ven a nikoliv, vyhrožovala své dceři, že jí udělá ze života peklo, najme si Ukrajince, aby ji zabili, půjde po ní jako tank, vše vyvrcholilo 13. 7. 2017 v ██████████, když obžalovaná přišla ke vstupu na dětské hřiště, kde se v tu dobu nacházela ██████████, v důsledku čehož ██████████ svoji dceru okamžitě vzala do náručí, šla rychle domu a obžalovaná křičela na ██████████ že ji nezletilou dceru vezme, zabije jí a následně spáchá sebevraždu

tedy

jednak jinému vyhrožovala jinou těžkou újmou takovým způsobem, že to může vzbudit důvodnou obavu a jednak jiného dlouhodobě pronásledovala tím, že vyhledávala jeho osobní

blízkost a sledovala jej, vytrvale jej prostřednictvím prostředků elektronických komunikací písemně kontaktovala a omezovala jej v jeho obvyklém způsobu života, kdy toto jednání bylo způsobile vzbudit v něm důvodnou obavu o jeho život nebo zdraví nebo o život a zdraví osob jemu blízkých,

čímž spáchala

v jednočinném souběhu přečin nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku a přečin nebezpečné pronásledování podle § 354 odst. 1, písm. b), c), d) tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 4 /čtyř/ měsíců a výkon trestu se jí podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 1 /jednoho/ roku.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaná povinna nahradit poškozené [REDAKCE] narozené [REDAKCE], bytem [REDAKCE], [REDAKCE], nemajetkovou újmu ve výši [REDAKCE], - Kč.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená [REDAKCE], narozená [REDAKCE] odkazuje se zbytkem nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Obžalovaná [REDAKCE] při hlavním líčení uvedla, že se necítí být vinnou, nikdy dceru nepronásledovala. Snažila se samozřejmě navštívit jak svojí dceru, tak vnučku, někdy čekala třeba dvě hodiny, avšak dcera ji nepustila dovnitř. Uvedla, že se jí těžko čte, že měla vyhrožovat dceři nebo vnučce smrtí nebo fyzickým násilím, protože strašně miluje obě dvě. Uvedla, že to nikdy neudělala. Taktéž uvedla, že není pravda, že vzala dceři klíče. Potvrdila, že kontaktovala svojí dceru a to proto, že chtěla vidět vnučku. Následně uvedla, že vypovídat v této věci dál nechce a odvolala se na svojí výpověď učiněnou na policii. Pokud jde o její výslech na policii, v podstatě se velmi podrobně vyjadřuje k vzájemným vztahům, které se odehrávaly v rodině. Stejně jako při hlavním líčení uvádí, že pokud telefonovala dceři, vždy to bylo proto, aby mohla jednak vidět svojí dceru a jednak svojí vnučku. Opět hovořila o tom, že obě nesmírně miluje. Popřela, že by zakazovala dceři, aby se stýkala se svým otcem, bratrem nebo někým jiným z rodiny. Pokud jde o podané trestní oznámení ve věci týrání [REDAKCE] uvedla, že měla strach o vnučku, protože se chovala divně, chtěla s ní jít k psychologovi, ale dcera s tím nesouhlasila, proto kontaktovala Bílý kruh bezpečí, kde jí bylo řečeno, že musí podat trestní oznámení. Pokud jde o žádost obžalované o svěření vnučky do své péče, chtěla, aby [REDAKCE] mohla [REDAKCE] tedy vnučku, dát k ní, kdyby potřebovala někam odjet. Na to, aby se o ni starala, měla dostatek finančních prostředků i času, aby ji mohla připravit do školy. Popřela to, že by vyhrožovala svojí dceři tím, že pokud ji nedá [REDAKCE], tak ji ukradne, zabije ji a sebe také.
2. Svědek [REDAKCE] při své výpovědi potvrdil slova [REDAKCE]. Uvedl, že sice nebyl přítomen jednotlivým útokům, ale že mu dcera volala, že někdo bouchá na dveře, že je pronásledována na ulici nebo v obchodě. Dále, že jí matka vyhrožuje slovně. Přeposlala také nějaké emaily a SMS, kterými vyhrožovala dceři. Z jeho výpovědi vyznělo, že dcera se bojí o život a v jednom případě zažil, bylo to v období, kdy dcera dělala zkoušky na lékařské fakultě, kdy ráno v 7:00 hodin začalo zvonění, mlácení a když otevřel dveře, tak se dovnitř začala tlačit obžalovaná. Jemu se podařilo ji vytlačit ven a dveře zavřít. V podstatě také uvedl shodně jako jeho dcera, že obžalovaná musí mít ve všem pravdu, musí být vždy po jejím, a pokud se tak nestane, tvrdě se mstí. V souvislosti s tím také uvedl, že obdobná situace nastala, když byli ještě manželé.

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Kateřina Kostudis.

3. Dále soud přečetl protokol o výsledku svědka [REDAKCE] na č.l. 92-98. Jedná se o syna obžalované a bratra poškozené. Po zhodnocení celé situace pak tento svědek uvedl, že matka i jeho sestra jsou naprosto stejné, vše řeší stejným způsobem, tedy prudkou hádkou a následuje určité časové období, někdy stačí půl dne, a už jsou zase v naprostém pořádku. Jinak nepotvrdil, že by někdy byl přítomen nějakým výhrůžkám ze strany své matky vůči sestře.
4. Ze znaleckého posudku MUDr. Petra Navrátila pak vyplývá, že byly schopnosti obviněné rozpoznat protiprávnost svého jednání a toto jednání dále ovládat plně zachováno. Netrpí a netrpěla žádnou duševní chorobou ve vlastním slova smyslu nebo duševní poruchou. Intelektové schopnosti se pohybují v pásmu vyššího průměru. Obžalovaná má rysy afektivity, emotivity. Uvedená porucha osobnosti je charakterizována mělkou labilní emotivitou, dramaturgií a teatralitou v projevu, zjevu, chování i obsahu výpovědí, přehnaným projevem emocí, výraznou sugestibilitou, egocentričností, přetrvávajícím manipulativním chováním k dosažení vlastních potřeb. Je schopna plnohodnotné účasti na trestním řízení.
5. Dále soud konstatoval znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace forenzní psychologie na posuzovanou poškozenou [REDAKCE]. Znalkyně se zajímala taktéž o věrohodnost jmenované, kdy došla k závěru, že obecná věrohodnost posuzované lze vzhledem k obvyklé populační normě i dané situaci posoudit jako nenarušenou. Vztah mezi obžalovanou a její dcerou je posuzován jako ambivalentní. Problematické vztahy mají již od dětství, jsou přítomny znaky týrání dítěte matkou. U [REDAKCE] se mísí pocity hněvů vůči matce a jejímu chování vůči ní a její dceři a pocity provinění a vlastní nedostatečnosti. Je přítomno výrazné sebeobviňování, kdy posuzovaná stále přemýšlí, zda se neměla chovat jiným způsobem a zda nemohla matce vyhovět. Po vyhodnocení všech použitých metod pak došla znalkyně k závěru, že se u poškozené aktuálně neobjevují znaky svědčící k psychickému onemocnění v pravém slova smyslu, tedy psychóze.
6. Poškozená [REDAKCE] uvedla při hlavním líčení, že matka jí udělala ze života peklo, když nebylo po jejím, využívala moci úředníků, vyhrožovala, snažila se vždy dosáhnout svého cíle a to za každou cenu. Výhrůžky byly toho rázu, že jí sebere dítě, chtěla ho dostat do své péče. Říkala jí, že si na ní bude vymýšlet hnusné věci, což také udělala. Snažila se dostat do jejího bytu, rozkazovat jí, co má dělat. Vyhrožovala jí i smrtí dítěte a skutečně výhrůžky, že jí udělá ze života peklo, se v plném rozsahu naplnily. Dále jí vyhrožovala, že zařídí, aby jí vyhodili z vysoké školy, kde dokončovala studia na lékařské fakultě. Snažila se před ní skrýt, odešla bydlit mimo dosah své matky, ale ta v jejím pronásledování stále pokračovala. Skutečně udělala veškeré kroky proto, aby své výhrůžky naplnila, kdy skutečně podala trestní oznámení na policii, kdy obvinila svojí dceru z týrání dítěte, tedy dcery [REDAKCE]. Stran tohoto oznámení pak proběhly ze strany policie výslechy svědků. Bylo zjištěno, že vše to, co obžalovaná uvedla, není pravda. Naopak bylo zjištěno, že pokud jde o dceru [REDAKCE] a péči o ni, je daleko vyšší, než je běžný standard. Stejně tak podala i žádost k zdejšímu soudu o svěřeni [REDAKCE] do její péče. Dále se snažila působit na poškozenou tím, že navštíví fakultu, kde studuje a uvede, že v žádném případě nemůže být lékařka ve vztahu k tomu, co provádí svému vlastnímu dítěti a že zařídí, aby jí z fakulty vyhodili.
7. Pokud jde o obhajobu obžalované, kdy hovoří o velké lásce ke své dceři, pak těžko lze vysvětlit emailovou zprávu ze dne 14. 10. 2017, která zní: „Nenávidím tě, ty svině, chci, aby si chcipla, ty špinavá děvko. Napsala jsem závěť, ze které ty nedostaneš ani kopájku. Tebe, špinavou děvko, nepustí na hřbitov, kde já ležím. Tebe – špinavé hovado, budou kopanci hnát od mého hrobu. Proklínám tě, proklínám tě, ty špinavá děvko. Dvě stě lidí mi řkalo, abych šla na potrat, a já jsem tobě, couře, dala život. Proklínám tě. Ty nikdy v životě nebudeš mít nic dobrého. Já, tvoje matka“. Pokud jde o překlad telefonický rozhovorů, který je na č.l. 328-330, tak i ten potvrzuje základní rysy výpovědi poškozené.

8. Soud tedy na základě provedených důkazů došel k závěru, že obžalovaná svým jednáním naplnila jednak přečin nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku a přečin nebezpečné pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. b), c), d) tr. zákoníku. Těmito skutky byla uznána vinnou. Pokud jde o trest, v daném případě se jedná o osobu, která nebyla v minulosti soudně trestána. Pokud jde o současný stav řízení, nebyla zjištěna žádná polehčující okolnost, neboť to tvrzení, že vše dělala z lásky ke své vnučce a dceři, bylo zcela vyvráceno provedenými důkazy. Jedná se, tak jak uvedl znalec, o prosazování dosažení svých požadavků všemi prostředky. Za této situace uložil soud úhrnný trest odnětí svobody v trvání čtyř měsíců a výkon trestu jí byl podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání jednoho roku.
9. S nárokem na náhradu škody se k trestnímu řízení připojila [REDAKCE] a to částkou [REDAKCE] Kč, kdy tuto nemajetkovou újmu zdůvodnila tím, že musela čelit jednání matky v okamžiku, kdy dělala závěrečné zkoušky na lékařské fakultě a díky tomu se dostávala do velkého stresu, který negativně ovlivňoval její psychiku, což se projevuje i v současnosti. Soud má za to, že pokud jde o období, o kterém se hovoří, skutečně nátlak ze strany její matky byl natolik silný, že skutečně se mohl negativně projevit v souvislosti se studiem na vysoké škole, navíc se musela starat i o své dítě a plnit si tedy i rodinné povinnosti. Soud je toho názoru, že adekvátní částkou za tuto nemajetkovou újmu je částka [REDAKCE] Kč. Proto soud podle § 228 odst. 1 tr. řádu uložil obžalované tuto škodu poškozené [REDAKCE] nahradit. Se zbytkem náhrady škody pak byla podle § 229 odst. 1 tr. řádu odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení opisu jeho písemného vyhotovení.

Odvolání se podává u Okresního soudu v Berouně a rozhoduje o něm Krajský soud v Praze. Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které jeho vydání předcházelo.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody a zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci.

Osoba oprávněná napadnout rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Právo odvolání nemají již ty oprávněné osoby, které se ho výslovným prohlášením vzdaly.

Beroun 21. prosince 2018

JUDr. Jaroslav Zálejský, v.r.
samosoudce